

i dědici mohou se domáhati za podmínek § 228 c. ř. s. zápornou určovací žalobou určení, zda poslední pořízení jest platné (Sb. n. s. č. 6533). Žaloba ta musí však směřovati proti odkazovníkům (Sb. n. s. č. 11282), a nikoli proti vykonavateli posledního pořízení, jehož činnost spočívá v péči a dohledu, aby poslední vůle zůstavitelova byla splněna, a který z moci svého úřadu nezastupuje ani zůstavitele ani dědice ani odkazovníky.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

V posledním pořízení zůstavitelky Františky Z. ze dne 29. srpna 1932, v němž pořídila o 105.954 K 27 h, jest mimo jiné uvedeno, že odporoučí částku 954 K 27 h na nepředvídané vydání při rozdělování pozůstalosti k rukám vykonatele poslední vůle Františka R., kterého činí vykonatelem této poslední vůle a v případě smrti jeho nástupce římskokatolického úřadu v L. Nebyla tedy tato částka odkázána žalovanému Františku R., nýbrž byla věnována na uhrazení nákladů, které by vzešly při rozdělování pozůstalosti. Není tudíž žalovaný ani dědicem, ani odkazovníkem, nýbrž pouhým vykonavatelem posledního pořízení Františky Z. a není proto pasivně legitimován k žalobě o neplatnost tohoto posledního pořízení, jak správně dovodily oba nižší soudy. Na tom nemění nic okolnost, že se žalovaný zúčastnil projednávání pozůstalosti a činně v něm vystupoval.

Čís. 17374.

Přihlašuje-li stát k rozvrhovému roku v dražebním řízení daňové nedoplatky, na které podle spisů bylo placeno z výtěžků předcházející vnucené správy, musí stát v přihlášce uvést a osvědčiti, na které jiné daňové nedoplatky a za kterou dobu placených částek použil.

(Rozh. ze dne 9. září 1939, R I 1351/38.)

Podle podané přihlášky přihlásil k rozvrhovému řízení stát v pořadí přednostním nedoplatky na dani činžovní za roky 1935 až 1937 v částce 18.611 K 05 h a v pořadí knihovním nedoplatky na dani činžovní za roky 1933 a 1934 v částce 12.049 K 85 h. První soud nepřiznal státu tyto nedoplatky, a sice nedoplatky požadované v přednostním pořadí proto, že tyto byly podle spisů vnucené správy vnuceným správcem zaplacený, a v knihovním pořadí je nepřiznal proto, že se na tyto nedoplatky v knihovním pořadí nic nedostalo. Do tohoto usnesení podal stát stížnost tvrdě, že daňové nedoplatky požadované v přednostním pořadí mu měly býti přiznány proto, že platby konané vnuceným správcem právem použil na starší daňové nedoplatky, a ne-

doplatky požadované v knihovním pořadí že mu měly býti přiznány podle tohoto pořadí. Re k u r s n í s o u d této stížnosti ohledně daňových nedoplatků za roky 1933, 1934, 1936 a 1937 vyhověl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Stát ve své přihlášce, ba ani při rozvrhovém roku neuvedl ani jinak neosvědčil (§ 210 ex. zák.), na které daňové nedoplatky tvrzené platby použil a za kterou dobu. Nelze proto zjistiti, že tak učinil oprávněně na daňové nedoplatky z odprodané nemovitosti. Prvý soud jinak správně zjistil, že požadované daně v přednostním pořadí vnučeným správcem byly zaplacený. Pokud jde o daňové nedoplatky za roky 1933 a 1934 v pořadí knihovním, je nesprávné stanovisko rekursního soudu, že daňové nedoplatky za tyto roky jsou zahrnuty v částce 23.800 K, pod pol. 33 zaknihované, neboť tato položka podle knihovního výtahu týká se poplatkových a ne daňových nedoplatků eráru. Tyto daňové nedoplatky zaknihované jsou pod pol. 39 poz. knihy, na kterou se při rozvrhu nedostalo.

Čís. 17375.

Smluvní pojištění odpovědnosti.

Ustanovením pojistných podmínek, že nabude-li pojistník za pojistné doby místo pojištěného motorového vozidla jiného motorového vozidla, jest povinen ihned, jakmile si opatřil nové vozidlo, zpravit o tom pojistitele s přesným jeho označením a zapřavit potom po případě vyšší pojistnou prémii, určuje se pokračování v pojistném poměru již tím, že si pojistník opatřil za pojistné doby jiné vozidlo, a to zásadně již od nabytí vozidla.

(Rozh. ze dne 9. září 1939, Rv I 451/39.)

Žalující pojišťovna přednesla, že žalovaný jí učinil návrh na odpovědnostní pojištění přihláškou ze dne 22. června 1929, jež žalující přijala a příslušnou pojistku žalovanému doručila. Žalovaný prodal v r. 1930 motocykl, pročež bylo pojištění ponecháno v klidu. Podle dodatku k všeobecným pojišťovacím podmínkám byl žalovaný povinen oznámiti žalující koupi nového motorového vozidla za pojišťovací doby k upravení pojistné premie. To žalovaný neučinil, neboť koupil v r. 1937 osobní auto, aniž to žalující oznámil, a když mu tato upravila premii, odepřel žalovaný premii zaplatiti. Žalobkyně proto navrhla, aby byl žalovaný odsouzen zaplatiti splatné premie a aby bylo mezitímním rozsudkem vysloveno, že pojišťovací smlouva uzavřená na základě původní přihlášky jest dosud v platnosti. P r v ý s o u d uznal mezitímním rozsudkem, že pojišťovací smlouva, o niž jde, jest po právu. O d v o